

W Rodzinie Nazaretu

Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny

PRZY ZGROMADZENIU SIÓSTR
NAJŚWIĘTSZEJ RODZINY
Z NAZARETU

provincia warszawska

WRZESIEŃ

2024

KOCHANA RODZINO NAZARETU!

Kochani Członkowie i Przyjaciele Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny!

Za nami piękny czas rekolekcji. Dziękujemy wszystkim uczestnikom za udział w rekolekcjach, za piękno, które każda i każdy z Was wnosił w tworzenie wspólnoty rekolekcyjnej. Za poświęcony czas i serce w budowaniu pięknych rodzin opartych na MOCY SAKRAMENTÓW. Niech Święta Rodzina będzie uwielbiona, że powołuje nas do tego pięknego dzieła, jakim jest Stowarzyszenie Najświętszej Rodziny, że właśnie tutaj możemy wzrastać na drodze do świętości.

W minione wakacje odbyło się 6 serii rekolekcji. Spotkaliśmy się w Zakopanem, w Rogalinie na spływie kajakowym, w Trzemeszynie, w Laskowicach Pomorskich, w Firleju i w Leśnej Podlaskiej. Uczestniczyło w tych wydarzeniach 300 osób (70 rodzin). Dziękuję wszystkim Siostram, Kapłanom, Wolontariuszom za pomoc w rekolekcjach, za poświęcony czas, serce i piękne świadectwo wiary.

Tym samym rozpoczynamy nowy rok formacyjny, którego tematem jest: ZA JEZUSEM Z NAZARETU. Zapraszam do odnowienia swojej przynależności we

wspólnocie lokalnej. Zadbajmy o ten czas, który jest nam dany każdego miesiąca. Bądźmy misją Świętej Rodziny!

Z modlitwą
s. Michaela

JUBILEUSZ ZGROMADZENIA

"... kiedy myślę o tym cudzie miłosierdzia Bożego, że nasz mały Nazaret, ostatni w Kościele Bożym, Pan Bóg wybrał do takiego dzieła, że raczył powierzyć nam tak ważne dzieło w swoim Królestwie, że dał nam to i powołał do tego Zgromadzenie, nie potrafię opisać, jaką wdzięczność i uwielbienie czuję dla tego Pana Miłości. On ma tysiące dusz o wiele lepszych, zdolniejszych, doskonalszych i utwierdzonych w Jego miłości. Ale wybrał nas, najbiedniejsze, najsłabsze, najmniejsze, aby pokazać moc i potęgę Swojej miłości".

(Fragment listu M. Założycielki do M. Rafaeli Lubowidzkiej, Rzym 30.06.1886)

W pierwszą niedzielę adwentu, 1 grudnia 2024, Siostry Najświętszej Rodziny z Nazaretu rozpoczną rok jubileuszowy 150-lecia istnienia Zgromadzenia. Zamknięcie jubileuszu nastąpi 2 grudnia 2025 roku. Obchody tego jubileuszu zostaną wpisane w Rok Święty, który obchodzony będzie w Kościele powszechnym.

Błagamy Boga, który 150 lat temu wezwał błogosławioną Marię od Pana Jezusa Dobrego Pasterza, Franciszkę Siedliską, do założenia wspólnoty Sióstr, aby szerzyły Jego Królestwo miłości pośród siebie i innych, zwłaszcza w rodzinach, aby błogosławił nam w tym dziele także i dziś, byśmy wierne naszemu charyzmatowi, niosły ducha Nazaretu do każdego serca i domu.

Serdecznie prosimy o modlitwę, by ten czas był dla nas prawdziwym czasem nawrócenia i odnowienia naszej miłości do Boga, abyśmy z większym zaangażowaniem i pasją odkrywały znaczenie naszej konsekracji i misji służby rodzinie i wytrwale szukały nowych dróg realizacji naszego charyzmatu we współczesnym świecie.

Zapraszamy także, by razem z nami dziękować za wszystkie dary łaski, które były udziałem Zgromadzenia przez te wszystkie lata, za dar powołania naszych Sióstr, za ich życie i służbę. Wspólnie uwielbiamy Boga, który każdego dnia okazuje nam miłosierdzie i chce przez nas ubogacać świat duchem Nazaretu.

W jedności Świętej Rodziny

Siostry Nazaretanki

Zgromadzenie Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu
Via Nazareth, 400 00166 Rzym, Włochy

CO SŁYCHAĆ W SNR?

ZAKOPIAŃSKI CZAS ŁASKI...

W tym roku na letnie rekolekcje wybraliśmy się do Zakopanego. Od 29 czerwca do 6 lipca razem z kilkoma rodzinami mieszkaliśmy w wyremontowanym, przepięknym domu należącym do Zgromadzenia Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu, który położony jest ok. 1 km od słynnego Narodowego Sanktuarium na Krzeptówkach oraz ok. 3 km od znanych Krupówek.

Pierwszy dzień rekolekcji był przeznaczony w całości dla rodzin, co bardzo nam się spodobało, ponieważ mieliśmy wiele godzin na samodzielne zwiedzanie i wędrowanie po górskich szlakach Zakopanego. Kolejne dni przebiegały już w standardowym

rytmie

rekolekcyjnym:

modlitwa poranna,

śniadanie, (każdego

ranka z okna jadalni

witał nas widok

"Śpiącego Rycerza"

– Giewontu 😊),

konferencja

prowadzona przez

ks. Adama Bajorskiego (w tym czasie dzieci miały swoje spotkania w grupach), grupy dzielenia dorosłych (na jednej z nich nauczyliśmy się wzajemnie modlitwy wstawienniczej, co było dla nas wspaniałym doświadczeniem bliskości Boga), wspólna Eucharystia, obiad, czas dla rodzin (4-5 h na rodzinne popołudniowe zwiedzanie i wędrowanie), kolacja, pogodny wieczór i adoracja na zakończenie dnia.

W trakcie wyjazdu wszyscy uczestniczyliśmy również w zamówionej dla nas Mszy św., odprawionej przez ks. Adama w przepięknej drewnianej kaplicy Matki Bożej Fatimskiej na Krzeptówkach oraz w tradycyjnych, ale jakże potrzebnych, randkach małżeńskich prowadzonych przez wspaniałe małżeństwo Elżbiety i Mariusza Rychorczyków.

Motywy przewodnim naszych rekolekcji były sakramenty święte, których znaczenie przybliżył nam ks. Adam. Sakramenty, jakże ważne w naszym życiu, bo są przecież widzialną łaską niewidzialnego Boga, o czym często, niestety, zapominamy, a przecież...

Chrzest święty – gwarantuje zmazanie grzechu pierworodnego i początek nowego życia w Chrystusie, daje przynależność do Boga;

Bierzmowanie – zyskujemy wsparcie i umocnienie w postaci Ducha Świętego. On staje się naszym codziennym towarzyszem i pomaga nam w mężnym wyznawaniu naszej wiary;

Najświętszy Sakrament (Eucharystia) – daje możliwość spożywania Ciała i Krwi Pańskiej, co sprawia, że jednoczymy się duchowo z Chrystusem, stając się jedno z Nim i innymi członkami Kościoła;

Pokuta – czas, jaki dostajemy na zmianę naszego zachowania, czas nawrócenia i odpuszczenia naszych grzechów i win;

Namaszczenie chorych – sakrament (nie tylko udzielany umierającym), w którym poprzez namaszczenie olejami świętymi mamy możliwość otrzymania ulg w trudnościach i cierpieniach (fizycznych, psychicznych, jak i duchowych), a nawet całkowitego uzdrowienia;

Właśnie ten sakrament, udzielony nam (wszyscy, którzy chcieli, mogli z niego skorzystać) w kaplicy Matki Bożej Fatimskiej, którego pierwszy raz mieliśmy możliwość osobiście doświadczyć, wywarł w naszym sercu ogromne poruszenie. Po namaszczeniu naszych dłoni olejami świętymi i wykonaniu znaku krzyża poczuliśmy, jak wszelkie troski i trudności, z którymi przyjechaliśmy, nas opuszczają. To uczucie lekkości i wolności oraz unoszącego się zapachu oleju było czymś trudnym do opisanego, ale kolejny raz przekonaliśmy się, że dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych.

Kapłaństwo – jest sakramentem służby kapłana, który został wybrany przez Pana i przez swoją służbę ma prowadzić ludzi do zbawienia;

Małżeństwo – sakrament służby wzajemnej małżonków; miłość małżeńska jest odzwierciedleniem miłości Boga i przyczynia się do osobistego zbawienia.

Każdego dnia, zagłębiając się w inny sakrament, uświadomiliśmy sobie, że jeden przenika się z kolejnym i każdy z tych sakramentów jest człowiekowi

potrzebny do życia, bo daje umocnienie w codziennym wspólnym kroczeniu na drodze ku świętości.

Jak mówi przysłowie, „wszystko, co dobre, szybko się kończy”. Tydzień w Zakopanem był czasem spędzonym z Bogiem i drugim człowiekiem w otoczeniu pięknej przyrody. Były to dni wspaniałych konferencji, Eucharystii, modlitwy, cudownych adoracji i ludzkich wzruszeń. Codzienne wędrówki, radosne buzie naszych bawiących i modlących się dzieci, będących pod opieką kochanych sióstr i animatorów, pomysłowe i pełne śmiechu pogodne wieczory, przesmaczne posiłki serwowane przez siostry nazaretanki, ich wielka gościnność oraz niezliczone wspólne (nie tylko wieczorne) rozmowy dorosłych były cudownym czasem doświadczania Bożej łaski, ale też ludzkiej dobroci i przyjaźni!

Za całe dobro tych rekolekcji dziękujemy samemu Bogu, siostram, księdzu Adamowi oraz każdej będącej w Zakopanem rodzinie. Na koniec życzymy sobie, jak i Wam, aby moc sakramentów świętych, której doświadczyliśmy, była nadal obecna w naszym życiu i umacniała nas na drogach naszego ziemskiego

pielgrzymowania!

A. i M. Smolińscy

DUŻO DOBREGO DLA DUCHA I CIAŁA

W tym roku wraz z żoną i dwójką dzieci przeżywaliśmy nasze rodzinne rekolekcje w Trzęsaczu. Był to piękny czas, kiedy można było wzrastać duchowo, a zarazem odpocząć nad naszym polskim morzem. Dobry Bóg obdarzył nas piękną pogodą, a więc radość była jeszcze większa, gdyż do morza mieliśmy bardzo blisko i tłumnie w czasie wolnym ruszaliśmy na plażę, by skorzystać z kąpieli.

Radością też była duża grupa młodzieży. Chociaż to nie był typowy turnus dla młodzieży, to młodych ludzi było wyjątkowo dużo i widać, że był to dobry czas także i dla nich.

A może teraz tak trochę bardziej duchowo. Najbardziej chyba mnie poruszyły świadectwa małżeństw, bo czasem wydaje się, że inne

małżeństwa nie mają problemów, tylko nasze. Jednak te nawet „najpiękniejsze małżeństwa” też przeżywają różne kryzysy czy trudne sytuacje i tak naprawdę to od nas, małżonków, zależy, czy chcemy zaprosić do naszego życia najlepszego doradcę i TWÓRCĘ MAŁŻEŃSTWA, samego BOGA. Aby to ON był źródłem naszego szczęścia i pomagał nam, abyśmy nie walczyli ze sobą nawzajem, ale walczyli z naszymi wadami. Piękne też było nawet samo wspólne przebywanie ze sobą, rozmowy, jak sobie radzić z różnymi problemami, grupki dzielenia, wspólna modlitwa, codzienna Eucharystia. Dużo, dużo... dobrego się działo.

Bóg zapłać siostrze za zorganizowanie tego pięknego czasu, a przede wszystkim za powołanie sióstr, bo bez powołania nie ma pięknego świętego zadania. Bóg zapłać też księdzu i klerykowi, niech święta wola Boża wypełnia się w każdym powołaniu.

Krystian i Aneta Nowak

Z WIARĄ W ŻYCIE SAKRAMENTALNE

Rekolekcje w Laskowicach Pomorskich były dla nas okazją do spędzenia czasu razem, ale jednocześnie we wspólnocie osób, które żyją wiarą tak jak my.

Tematyka dotycząca „Mocy sakramentów świętych” skłoniła nas do refleksji nad pytaniem: Czym są sakramenty św.? Jaki jest sens przystępowania do sakramentów św.? Jak można doświadczyć ich mocy?

Odpowiedź na postawione pytania zawarta jest w słowie WIARA. Bez łaski wiary nie można doświadczyć mocy sakramentów św. Rekolekcje w Laskowicach Pomorskich były dla nas czasem modlitwy o umocnienie wiary w nas, a także o łaskę wiary dla członków naszej rodziny.

Rekolekcje przepełnione były modlitwą i refleksją nad słowem Bożym. Stały się okazją do spotkań z ludźmi przy wspólnym stole, podczas czasu wolnego, w trakcie pogodnych wieczorów. Podczas tych kilku dni znaleźliśmy czas na umacnianie więzi małżeńskiej. Szczególnym momentem dla nas był aktywny udział w randce małżeńskiej, podczas której podzieliliśmy się z uczestnikami naszym 25-letnim doświadczeniem umacniania sakramentalnej więzi małżeńskiej.

Istotnym dla nas faktem była obecność podczas turnusu dla młodzieży naszej 17-letniej córki Ireny. Cieszyliśmy się, że przyjechała z nami. Byliśmy zadowoleni, widząc, że dobrze spędza wakacyjny czas otoczona życzliwymi ludźmi.

Dziękujemy siostrze nazaretankom za podejmowany trud ewangelizacji poprzez letnie rekolekcje. Biorąc udział w spotkaniach tego rodzaju, „po cichutku i niepostrzeżenie” dorastamy do świętości.

Magdalena i Artur z Ząbek

WIDZIALNE ZNAKI

W sierpniu miałem okazję uczestniczyć z rodziną w rekolekcjach w miejscowości Firlej, niedaleko Lublina. Tematem rekolekcji były sakramenty święte i Trójca Święta. Co ciekawe, przez SIEDEM dni byliśmy skupieni na SIEDMIU sakramentach świętych, wieczorami graliśmy w "SIEDEM cudów świata", a na zakończenie rekolekcji odwiedziliśmy Lublin – miasto zbudowane na SIEDMIU wzgórzach, gdzie siostry nazaretanki mają swój dom.

Sakramenty święte, jak opisał je św. Augustyn, to „widzialne znaki niewidzialnej łaski”. Pewnie każdy z nas słyszał kiedyś tę definicję... O ile takie sakramenty jak chrzest, pokuta czy Eucharystia były dla mnie dość oczywistymi „widzialnymi znakami łaski Bożej”, o tyle

sakrament małżeństwa już niekoniecznie... Czy moje małżeństwo jest widzialnym znakiem łaski Bożej i miłości Boga? Dla niektórych ludzi pewnie TAK, bo widzą nas w kościele, we wspólnocie, w pracy – jako małżonków uśmiechniętych, zaangażowanych i całkiem niezłe radzących sobie w życiu... Ale są jeszcze inni świadkowie naszego małżeństwa, którzy są z nami niemalże cały czas – nasze dzieci. One nie zawsze widzą nas uśmiechniętych, mówiących spokojnym i pełnym miłości głosem... Czy dla nich także jesteśmy widzialnym znakiem łaski i miłości Bożej?

Drugi temat, który mnie poruszył, to Trójca Święta jako wspólnota Trzech Osób. Osób, które nie są osobnymi, niezależnymi postaciami, ale są we wzajemnej relacji. Mówimy, że Kościół to wspólnota osób wierzących. Ale czy we wzajemnych relacjach także? Niekoniecznie. W naszych parafiach często w ogóle się nie znamy, a jeśli już, to tylko z widzenia. A do tego jeszcze „lubimy” oceniać i porównywać się z tymi, których nie znamy... Natomiast na rekolekcjach poczułem, czym jest prawdziwy Kościół. Poczułem to w rozmowach w kolejce po obiad, w spotkaniach mojej męskiej grupy, podczas nocnych gier w planszówki, w RELACJACH!

Trzecia rzecz, która mnie dotknęła, to to, co usłyszałem, siedząc z moją żoną na randce, połączonej z prezentacją/wykładem prowadzonym przez małżeństwo Bożeny i Janusza z Lublina. Swoją drogą, piękne małżeństwo – miło się na nich patrzyło. Usłyszałem, jakie są dwa filary silnego i pięknego małżeństwa. Pierwszy filar to „zachwyć” nad moją żoną, drugi to „kochać pomimo...” wad drugiej strony... Czy zachwykam się codziennie moją żoną? Czy kocham ją taką, jaka jest? Powróciło tu

też pytanie, czy moje małżeństwo jest „widzialnym znakiem niewidzialnej łaski i miłości Bożej”...

Pytania, które pojawiły się podczas rekolekcji, skłoniły mnie do postanowienia, by stać się lepszym mężem i ojcem. Odpowiedzi na te pytania nie były łatwe, ponieważ nie zawsze jestem dobrym wzorem dla

moich dzieci i nie zawsze doceniam moją żonę. Mimo to chcę zadbać o czas na rozmowę, wspólną modlitwę, znak krzyża na zakończenie dnia czy drobne gesty miłości. Może nie są to jeszcze potężne filary budowli, którą chciałbym zbudować z moją żoną, ale na pewno są to cegielki pod fundament, od których zwykle się zaczyna...

Michał

INSPIRUJĄCY CZAS

Na początku dziękujemy dobremu Bogu za dar rekolekcji pod hasłem „Moc sakramentów” w Leśnej Podlaskiej. Dziękujemy s. Michaeli i s. Angelinie za ich głębokie oddanie sprawom rodziny oraz ojcu rekolekcjoniście za kapłańską posługę i przybliżenie tajemnicy sakramentów.

Ważne było dla nas wspólne przeżywanie czasu w gronie rodzin, osób wyznających te same wartości chrześcijańskie, a także ich otwarcie na sprawy wiary. Budującym był widok dzieci, tak pięknie wychowywanych w żywej wierze. Świadectwo rodzin żyjących Bogiem jest bardzo inspirujące i dające otuchę, że jest wiele osób, rodzin, dla których ważna jest wiara w Boga.

Sakramenty, jako droga do Nieba, pomagają patrzeć na życie w sposób bardziej odważny i pogodny, a może szczególnie spoglądać na koniec ziemskiej wędrówki, która jest początkiem innej rzeczywistości, nieporównywalnie pełniejszej i piękniejszej

niż obecna. Czasami jest wiele zmagania w życiu człowieka i w nim samym, ale są także momenty, okoliczności, osoby, które rzucają pewne światło na trudności ludzkie i człowiek

staje się pogodniejszy. To z pewnością można było wynieść z rekolekcji.

Dodatkową inspiracją, towarzyszącą temu czasowi, było poznanie bł. Męczenników z Pratulina, którzy, będąc prostymi ludźmi, oddali swoje życie w obronie wiary i jedności Kościoła.

Życzymy sobie oraz wszystkim uczestnikom rekolekcji odkrywania mocy i życia płynącego z sakramentów świętych.

Emilia i Piotr Kaźmierczak

Rodzinny spływ kajakowy rzeką Wartą

NOWI CZŁONKOWIE SNR

Emilia i Piotr Kaźmierczak
z Warszawy

Małgorzata
Fortuna z synem
Dominikiem
z Wrocławia

Edyta Kowalska
wraz z dziećmi:
Kingą, Wojtkiem
i Michałem
z Wrocławia

ŚLUBY WIECZYSTY MISJONARZA ŚWIĘTEJ RODZINY

Beata i Zbyszek Dańczakowie są członkami SNR od 2006 roku. Ich synowie, jako dzieci Nazaretu, uczestniczyli w wielu skupieniach i rekolekcjach. Dzięki współpracy sióstr oraz Misjonarzy Świętej Rodziny Mateusz miał okazję przyglądać się posłudze misjonarzy i rozeznawać swoje powołanie. Po maturze wstąpił do Zgromadzenia. Zakonna formacja początkowa kończy się złożeniem ślubów wieczystych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa oraz jest znakiem pełnego włączenia we wspólnotę. Ten ważny moment

wydarzył się 8.09.2024 r. w Kazimierzu Biskupim. Ogromna radość dla Mateusza, Rodziców, misjonarzy, sióstr nazaretanek i wszystkich obecnych. Jako

przedstawiciele całego SNR s. Michaela, s. Angelina, s. Edyta oraz rodziny z konińskiej wspólnoty byliśmy z Mateuszem tego ważnego dnia.

Tą radością dzielimy się ze wszystkimi czytelnikami naszej gazetki oraz prosimy dalej o modlitwę za Mateusza oraz wszystkich seminarzystów.

s. Angelina

INTENCJE POWIERZANE CZŁONKOM STOWARZYSZENIA NA IV KWARTAŁ 2024 R.

- ✚ Październik – za poszkodowanych na skutek powodzi; za służby ratownicze
- ✚ Listopad – za zmarłych członków SNR i zmarłych z naszych rodzin
- ✚ Grudzień – za Zgromadzenie Sióstr Najświętszej Rodziny z Nazaretu, o wierność i nowe powołania

MSZA ŚWIĘTA W INTENCJI CZŁONKÓW SNR IV KWARTAŁ 2024 R.

- ✚ Październik – Ząbki
- ✚ Listopad – Żdźary
- ✚ Grudzień – Jastrzębia Góra

OGŁOSZENIA

SIOSTRY NA UKRAINIE

Kochani, bardzo dziękujemy za każdą modlitwę i ofiarę na rzecz naszych sióstr na Ukrainie. W czasie rekolekcji zebraliśmy 5 000 zł. Dziękujemy za otwarte serca na potrzeby tych, którzy teraz najbardziej cierpią z powodu trwającej wojny.

Bóg zapłać!
s. Michaela

PIELGRZYMKA DO MARKOWEJ

W dniach 19-20 października 2024 r. zapraszamy wszystkich chętnych na pielgrzymkę do Markowej.

**PIELGRZYMKA DO
MARKOWEJ**

19-20
października
2024

W PROGRAMIE:

- zwiedzanie Bazyliki w Leżajsku
- nocleg w Pruchniku
- Muzeum bł. Ulmów
- Eucharystia w parafii św. Doroty
- konferencja, adoracja
- czas dla wspólnoty

KOSZT: 350 ZŁ

Więcej szczegółów oraz zapisy: www.nazaret.opoka.net

**Koszt: 350 zł/ os. dorosła;
250 zł/ dziecko do 11 lat.**

Wyjazd z Warszawy o godz. 7:00, a z Lublina o godz. 9:00.

W cenie: ubezpieczenie, przejazd w obie strony, nocleg, obiadokolacja i śniadanie, wejście do muzeum w Markowej.

W planie: Leżajsk, Pruchnik, Markowa.

Szczegóły i zapisy na stronie: www.nazaret.opoka.net lub tel. 797 907 964

HUMOR

Pani od biologii pyta Jasia:

– Jasiu wymień mi pięć zwierząt mieszkających w Afryce.

Na to Jaś: Dwie małpy i trzy słonie.

* * *

Policjant zatrzymuje ciężarówkę:

– Po raz kolejny panu mówię, że gubi pan towar.

– A ja po raz kolejny panu odpowiadam, że jest gołoledź, a ja jeżdżę piaskarką.

* * *

Policjant zatrzymuje kobietę w mieście:

– Przekroczyła Pani 50-tkę.

– Pan też wiecznie młody nie będzie!

* * *

Halo!? Policja? Jestem głodny! Przyślijcie posiłki!

* * *

– Blondynka wchodzi do sklepu z antykami i pyta:

– Czy macie coś nowego?

* * *

– Jasiu, jaka jest twoja ulubiona lekcja?

– Odwołana!

Kontakt SNR:

s. Michaela Pietrzak

tel.: 797 907 964, e-mail: s.michaelacsf@gmail.com

s. Angelina Cieszko

tel.: 500 582 526, e-mail: smangelina2@gmail.com

Strona internetowa Stowarzyszenia Najświętszej Rodziny

www.nazaret.opoka.net

Facebook: @stowarzyszenie.nazaretanki

KONTO SNR:

Zgromadzenie Sióstr Najśw. Rodziny z Nazaretu,

ul. Czerniakowska 137, 00-720 Warszawa

nr konta: 76 1600 1127 1846 2255 7000 0009

Bank BGŻ BNP PARIBAS

numery dla wpłat z zagranicy: BIC:

PPABPLPKIBAN PL76 1600 1127 1846 2255 7000 0009